

Sygn. akt: I C 645/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Sekr. Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko B. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 645/18 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko B. L. domagał się zasądzenia kwoty 1.443,10 złotych. Nadto domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 180 złotych.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 20 czerwca 2017 roku z (...) S.A. z siedzibą w W., na podstawie której stał się następcą pierwotnego wierzyciela uzyskując wierzytelność, której podstawą była umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla konta klienta o numerze (...)_1 przypisanego pozwanej, która to umowa została rozwiązana w dniu 31 sierpnia 2014r. z winy pozwanej. Powód twierdził, że na skutek zawartej umowy przelewu wierzytelności nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej w kwocie 1.443,10 złotych, w tym kwotę 1.138,68 złotych stanowiącą należność główną wynikającą z sumy wartości niezapłaconych faktur oraz not księgowych oraz kwotę 304,42 złotych tytułem należności odsetkowej wynikającej z sumy odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych opłat abonamentowych lub dokumentów księgowych oraz ich wartości do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Powód w dniu 2 sierpnia 2017 roku wystosował do pozwanej wezwanie do dobrowolnej zapłaty zadłużenia.

Pozwana B. L. zawiadomiona o terminie rozprawy, nie stawiła się na rozprawę, nie usprawiedliwiła swojej nieobecności, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12 listopada 2010 roku B. L. zawarła z (...) (...) Spółka z o.o. w W. umowę o abonament na czas oznaczony - 19 miesięcy. Jednocześnie pozwana zawarła z ww. umowę sprzedaży terminala wraz z wyposażeniem współpracującym z kartą. Następnie w dniu 31 marca 2012 roku strony zawarły Aneks do ww. umowy, wyrażając wolę kontynuowania umowy o Abonament na okres minimalny obowiązujący do 30 czerwca 2013 roku.

(dowód: Regulamin świadczenia usług k. 21v.24v., aneks k. 25, umowa o abonament k. 25v.-26, umowa sprzedaży k. 26v.)

Wierzyciel pierwotny wystawił na rzecz pozwanej B. L. następujące dokumenty księgowe:

- notę księgową nr (...) z tytułu kary za sprzęt w wysokości 560 złotych z terminem płatności 19 lutego 2016 roku,
- notę księgową nr (...) z tytułu kary umownej za niedotrzymanie warunków promocji w wysokości 240 złotych z terminem płatności 16 września 2014 roku,
- fakturę nr (...) na kwotę łączną 303,48 złotych z tytułu opłat abonamentowych z terminem płatności 18 sierpnia 2014 roku.

(dowód: dokumenty księgowe k.27v.-29v.)

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w (...) S.A. w W. w dniu 20 czerwca 2017 roku zawarł umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem były wierzytelności przysługujące Cedentowi wobec dłużników - byłych abonentów, wymienione w Załączniku nr 3 do umowy.

(dowód: umowa z dn. 20.06.2017r. k. 17-20)

W dniu 2 sierpnia 2017 roku wierzyciel pierwotny sporządził informację o zmianie wierzyciela adresowaną do B. L..

(dowód: informacja o zmianie wierzyciela k. 15)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że pozwana w toku procesu zachowała postawę bierną. Nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie stawiała się na rozprawie, tym samym spełnione zostały przesłanki warunkujące i obligujące Sąd do wydania wyroku zaocznego. Zgodnie bowiem z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Niezależnie od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda o rzeczywistym stanie rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, sąd ma obowiązek przeprowadzić postępowanie dowodowe z urzędu (por. wyrok S.N. z 20.10.1998r. I CKU 85/98; Wyrok S.N. z dnia 15.03.1996r. (...) 26/96).

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że pozwaną z pierwotnym wierzycielem łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy – prawo telekomunikacyjne oraz fakt, że pierwotny wierzyciel sprzedał wierzytelność wobec pozwanej stronie powodowej. Jednakże w przedmiotowej sprawie Sąd, orzekając po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018.1104) zobowiązany jest badać z własnej inicjatywy na podstawie art. 5 ust. 4 przytoczonej ustawy,

czy roszczenie nie jest przedawnione, a jeśli będzie - oddali powództwo. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie roszczenie powoda jako przedawnione nie zasługuje na uwzględnienie.

Według art. 117 § 1 k.c. przedawnieniu ulegają roszczenia majątkowe, a taki charakter ma niewątpliwie roszczenie wynikające z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie zaś z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się zaś od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.). Roszczenie staje się zaś wymagalne po upływie terminu do jego spełnienia.

Z dokumentów dołączonych do pozwu wynika, iż pozwana zawarła umowę z Operatorem w dniu 12 listopada 2010 roku, zaś na mocy Aneksu z dnia 31 marca 2012 roku strony kontynuowały umowę do dnia 30 czerwca 2013 roku. Z kolei w uzasadnieniu pozwu powód wskazywał, iż wierzyciel pierwotny rozwiązał umowę z pozwaną w dniu 31 sierpnia 2014 roku z przyczyn leżących po stronie pozwanej. Przyjmując zatem za dzień wymagalności roszczenia najpóźniejszą datę tj. 31 sierpnia 2014 roku oraz 3-letni termin przedawnienia jako związany z prowadzeniem działalności gospodarczej powoda (jak i jego poprzednika prawnego), powództwo powoda wytoczone w dniu 28 lutego 2018 roku (data wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym) ocenić należy jako przedawnione. W ocenie Sądu, na datę wymagalności roszczenia nie mogła mieć wpływu wystawiona w dniu 26 stycznia 2016 roku przez poprzednika prawnego powoda nota księgowa na kwotę 560 złotych, wskazująca termin płatności na dzień 19 lutego 2016 roku. Zgodnie bowiem z ust. 11 rozdziału VII Regulaminu świadczenia usług wynika, że w razie rozwiązania, wygaśnięcia lub zakończenia w inny sposób umowy Abonent zobowiązany jest do niezwłocznego zwrotu (...) udostępnionych Dekodera, karty dekodującej, z zastrzeżeniem, iż nie może nastąpić do później niż w terminie 14 dni od dnia rozwiązania, wygaśnięcia lub zakończenia w inny sposób umowy. Skoro zawarta umowa o świadczenie usług została rozwiązana z dniem 31 sierpnia 2014 roku, natomiast pozwana miała obowiązek zwrócić sprzęt w terminie 14 dni od tego dnia i tego nie uczyniła, to za datę wymagalności roszczenia w tym zakresie należy uznać 14 września 2014 roku. Wobec powyższego także roszczenie w tej części uległo przedawnieniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
- S., (...).